सङ्ख्यायुक्तत्वं, 'तादृक्', स्यात् । स्वल्पया द्वादशसङ्ख्या स्वल्पा एव क्रतवो निर्वोढुं शक्यन्ते । न तु महाक्रतवोऽश्वमेधादय इत्यर्थः ॥

(७) पूर्व्वपक्षं दूषयित्वा सिद्धान्तं निगमयति । "एकविꣳश एवाग्निः स्यादित्याहुः । एकविꣳशस्तोमः । एकविꣳशतिर्यूपाः । यथा प्रष्टिभिर्याति । तादृगेव तत्" इति । 'प्रष्टिभिः' शिरसि भारवाहिनीयुक्तः पुरुषः समे देशे विषमेऽपि पर्व्वतारोहणादौ गन्तुं शक्नुयात् । 'तत्' एकविंशत्वं, 'तादृक्', 'स्यात्' । तया सङ्ख्या स्वल्पा महान्तश्च क्रतवोऽनुष्ठातुं शक्याः । यत्तुदान्तवृषभादिदृष्टान्तेन स्खलनमाशङ्कितं, तत् सावधानेषु पुरुषेषु सम्भवतीत्यभिप्रायः । तदेतदेकविꣳशतित्वं वृषभस्य ककुदं ॥

(८) दृष्टान्तीकृत्य प्रशंसति । "यो वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभो वेद । ककुद्ध राज्ञां भवति । एकविꣳशोऽग्निर्भवति । एकविꣳशस्तोमः । एकविꣳशतिर्यूपाः । एता वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभः । य एवं वेद । ककुद्ध राज्ञां भवति" इति । यथा वृषभस्य ककुदुन्नतावयवः एवमश्वमेधस्य 'तिस्रः ककुभः', उन्नतावयवाः । तदभिज्ञो यजमानः 'राज्ञां', मध्ये 'ककुत्', इवोन्नतः 'भवति' । कस्मात् ककुभ इति विवक्षायामेकविंश इत्यादिना उच्यन्ते ॥

(९) य एवं वेदेत्यादेः पुनरुक्तिरुपसंहारार्था, तां शिरोदृष्टान्तेन प्रशंसति । "यो वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि वेद ।